(Iš Bhaktivinodos □hākuros "Śara□āgati")

Daina 1

kabe gaura-vane, suradhunī-ta□e,
'hā rādhe hā k□□□a' bole'
kā□diyā be□ā'bo, deho-sukha cha□i',
nānā latā-taru-tale

śwa-paca-g□hete, māgiyā khāibo,
pibo saraswatī-jala
puline puline, ga□ā-ga□i dibo,
kori' k□□□a-kolāhala

dhāma-bāsī jane, pranati koriyā,
māgibo k□pāra leśa
vai□□ava-cara□a- re□u gāya mākhi',
dhori' avadhūta-veśa

gau□a-braja-jane, bheda nā dekhibo,
hoibo baraja-bāsī
dhāmera swarūpa, sphuribe nayane,
hoibo rādhāra dāsī

1) Kada aš verkdamas vaikštinėsiu medžių ir vijoklių paunksmėje, dangiškosios Ga□gos upės pakrantėmis, Navadvīpoje, šaukdamas: „O Rādhe! O K□□□a!", pamiršęs bet kokius kūniškus patogumus?

2) Aš maitinsiuosi prašydamas išmaldos šunėdžių namuose ir gersiu Sarasvatī upės vandenį. Ekstazėje ritinėsiuosi ant žemės prie upės kranto, garsiai šaukdamas: „K□□□a! K□□□a!“

3) Lenkdamasis šventos žemės gyventojams aš prašysiu jų malonės trupinėlio. Dulkėmis nuo Vai□□avų pėdų trinsiu visą savo kūną ir dėvėsiu elgetos drabužius.

4) Aš nematysiu skirtumo tarp Vrajabhūmio ir Navadvīpos gyventojų, ir taip pavirsiu į Vrajos gyventoją.Tikroji Viešpaties buveinės prigimtis pati apsireikš mano akims ir aš tapsiu Śrīmatī Rādhārā□ės tarnaite.[1]

Daina 2

dekhite dekhite, bhulibo vā kabe,
nija-sthūla-paricoya
nayane heribo, braja-pura-śobhā,
nitya cid-ānanda-moya

b□□abhānu-pure, janama loibo,
yāva□e vivāha ha'be
braja-gopī-bhāva, hoibe swabhāva,
āno-bhāva nā rohibe

nija-siddha-deha, nija-siddha-nāma,
nija-rūpa-swa-vasana
rādhā-k□pā-bale, lobhibo vā kabe,
k□□□a-prema-prakara□a

jamunā-salila- āhara□e giyā,
bujhibo yugala-rasa
prema-mugdha ho'ye, pāgalinī-prāya,
gāibo rādhāra yaśa

1) Kada vieną akimirką aš pamiršiu savo kūnišką tapatybę? Aš stebėsiu nuostabų Vrajos

karalystės, kupinos amžinos dvasinės palaimos, grožį.

2) Gimsiu karaliaus V□□abhānu mieste ir laikui atėjus ištekėsiu į greta esantį Yāva□a-grāmą. Mano būdas ir elgesys bus vien kaip piemenaitės ir aš nežinosiu kitų nuotaikų.[2]

3) Kada Rādhos malonės dėka aš gausiu savo amžiną dvasinį kūną, savo dvasinį vardą, pavidalą ir drabužius? Kada Jos malone aš būsiu inicijuota į dieviškos meilės K□□□ai išraiškos technikas?[3]

4) Eidama prie Yamunos upės pasemti vandens, aš džiūgausiu, žinodama apie slaptingus skonius, kurie jungia Dieviškąją porą, Rādhą ir K□□□ą. Sužavėta jų kilnios meilės aš giedosiu Śrī Rādhos šlovę kaip išprotėjusi moteris.

Daina 3

b□□abhānu-sutā- cara□a-sevane,
hoibo ye pālya-dāsī
śrī-rādhāra sukha, satata sādhane,
rohibo āmi prayāsī

śrī-rādhāra sukhe, k□□□aera ye sukha,
jānibo manete āmi
rādhā-pada cha□i', śrī-k□□□a-sa□game,
kabhu nā hoibo kāmī

sakhī-ga□a mama, parama-suh□t,
yugala-premera guru
tad-anugā ho'ye, sevibo rādhāra,
cara□a-kalapa-taru

rādhā-pak□a chā□i', ye-jana se-jana,
ye bhāve se bhāve thāke
āmi to' rādhikā- pak□a-pātī sadā,
kabhu nāhi heri tā'ke

1) Kad galėčiau tarnauti V□□abhānu dukters lotosinėms pėdoms, aš atsiduosiu vienos iš Vrajos gopių globai ir būsiu jos tarnaitė. Visuomet stengsiuosi suteikti malonumo Śrī Rādhāi.[4]

2) Širdyje žinosiu, kad Rādhos malonumas yra vienintelis K□□□os džiaugsmo šaltinis. Todėl niekuomet nenorėsiu palikti jos lotosinių pėdų, kad galėčiau džiaugtis tik Jo bendrija.[5]

3) Kalbant apie meilę, kuri jungia Rādhą ir K□□□ą, sakhės yra geriausios mano draugės ir mokytojos. Sekdama jų pavyzdžiu, aš tarnausiu Rādhos lotosinėms pėdoms, kurios yra panašios į troškimus išpildančius medžius.

4) Aš visuomet šališka Rādhikos stovyklai ir todėl niekada nežiūrėsiu į tas, kurios paliko Rādhos draugiją, kas jos bebūtų ir kokie bebūtų jų siekiai.[6]

---

[1] Panašiai dainavo Śrīla Narottama Dāsa □hākura: śrī gau□a-ma□□ala-bhūmi, yebā jāne cintāma□i, tā'r hoy braja-bhūme vāsa – kas supranta, jog gau□a-ma□□alos žemė yra padaryta iš transcendentinio filosofinio akmens, jis jau gyvena V□ndāvana-dhāmoje.

[2] Panašiai dainavo Śrīla Narottama Dāsa □hākura: kabe v□□abhānu-pure, āhirī gopera ghare, tanayā hoiyā janamibo / yāva□e āmāra kabe, e pā□i graha□a habe, vasati koribo kabe tāy – Kada aš gimsiu kokio nors piemens dukra V□□abhānu-pure? Ir kada mano ranka bus atiduota santuokoje Yāva□o mieste ir aš ten apsigyvensiu visam laikui?

[3] Savo Harināma-Cintāma□i, □hākura Bhaktivinoda išvardina vienuolika bhāvų arba amžino

dvasinio kūno papuošalų: (1) sambandha – santykiai; (2) vayasa – amžius; (3) nāma – vardas; (4) rūpa – pavidalas; (5) yūtha – grupė; (6) veśa – drabužiai; (7) ājñā – paliepimai; (8) vāsa-sthāna – gyvenama vieta; (9) sevā – tarnystė; (10) parākā□□hā – aukščiausias siekis; ir (11) pālya-dāsī-bhāva – globojamos tarnaitės nuotaika.

[4] Pālya-dasės nuotaiką pavaizduoja Śrīla Raghunātha Dāsa Goswāmī savo Vraja-vilāsa-Stavoje, 29 posme.

[5] Šį įsitikinimą □hākura Bhaktivinoda aprašo savo Jaiva Dharmoje, 39 skyriuje. Ten jis taip pat mini kaip atliekant amžiną tarnystę sakhės atlieka śik□ā-guru vaidmenį.

[6] Tokio įžado laikėsi Raghunātha Dāsa Goswāmī savo Sva-Niyama-Daśakam, 6 posme, o taip pat □hākura Bhaktivinoda savo Sva-Niyama-Dvādaśakam, 9 posme.